

Mustafa Kılıç

- şiirler -

Yayın Tarihi:

29.03.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Bir Gece

Bir gece rüyamda gördüm Yavuz'u
Altında beyaz at, yanda kopuzu.
Aramız uzaktı, sisti, dumandı.
Etraf sanki mahşer gibi bir andı.

Arkasında koskocaman bir ordu.
Bir seferden dönmüş görünüyordu.
Önce beni çağırarak yanına,
Çatık kaşla "gafil! " diye buyurdu.

Ne yaptın? Hesap ver tam beş yüz asır.
Nerede Suriye? Nerede Mısır?
Bir Türk gölü değil miydi? Akdeniz.
Düşmanı titretiyorken gölgemiz.

Eğer sana kafa tutarsa düşman,
Öyle bir sille vur, olsun bin pişman.
Korkma seni övmüş yüce peygamber.
Rabbim elbet kılacaktır muzaffer.

Ürperdim, utandım, titredim durdum.
Bir yandan ağlayıp af diliyordum.
Derken ordusuyla kalktı havaya.
Başladılar melek gibi uçmaya.

Mustafa Kılıç

Boşuna

Bir gün pişman olur dönersen eğer,
Açılmaz kapılar çalma boşuna.
Yüreğinde hançer olsun maziler,
Dertler ummanına dalma boşuna.

Batarsa kalbinden ümit hilali,
Dersin vefasızın böyledir halı.
Aslı'yı arayan Kerem misali,
Gönlünü çöllere salma boşuna.

Gözüm kan ağladı, kalbim üzüldü.
Dostlarım ağladı, düşmanım güldü.
Derlerse ki, bir gün sevdiğin öldü,
Mezarım başına gelme boşuna.

Mustafa Kılıç

Gazzeli Çocuklar

Bize neden kıydınız efendiler?
Yaşamamızı çok mu? Gördünüz.
Daha Dünya'ya gelmeden,
Anne karnında öldürdünüz.

Bize neden kıydınız Efendiler?
Korktunuz mu? Memedeki bebeklerden.
Bomba mı? Sandınız elimizdeki şekerleri
Neydi aceleniz? Sütünü bile içmeden
Öldürdünüz kundaktaki bebekleri.

Bize neden kıydınız? Efendiler?
Hür Dünya'da kalmadı mı? Merhamet
Başımıza fosfor bombaları yağdı yağmur yağmur.
Mermiler deldi geçti beynimizi,
Kim bilir? kaç bin adet.
Uçurtmamız yetim kaldı havada
Parçalandı bedenlerimiz.
Rabbim bu nasıl nefret?

Bize neden kıydınız? Efendiler?
Biz ölelim seve seve.
Eğer kanımız boğacaksa vahşeti
Akıversin göz yaşlarımız,
Çürütecekse nefret tohumlarını
Ve...
Yeşertecekse sevgi çiçeklerini
Mavi gök kubbe altına,
Getirecekse cenneti.

Mustafa Kılıç

Orman

Tavanı, rafı,eşiği,
Orman verir, orman verir.
Kapı, dolap ve beşiği
Orman verir. Orman verir.

Sağlıklı temiz havayı
Kurda in, kuşa yuvayı,
Yufka açan oklavayı,
Orman verir, orman verir.

Yazın serin gölgesini,
Kışın ılık nefesini,
Cıvıl, cıvıl kuş sesini,
Orman verir. Orman verir.

Dertliye verir neşeyi.
Yeşil yapar her köşeyi.
Kısaca her güzel şeyi,
Orman verir. Orman verir.

Mustafa Kılıç

Öğretmenim Ben

Düşmanım cehalet, silahım kalem.
Rehberim kitaplar, bilgi meş'alem.
Her harfi bin kitap olan bu alem,
İşte bu alemde öğretmenim ben.

Bana engel değil şu yalçın kaya.
Başı değecekmiş sanırsın Ay'a.
Kervan geçmez ama, kuşlar konar ya,
O dağın ardında öğretmenim ben.

Benim işim yoktur köşkle, sarayla.
Ölçülmez bu sevda mülkle, parayla.
Şu nehrin doğduğu son dağ, son yayla.
İşte o yaylada öğretmenim ben.

İsterse olmasın ekmeğim aşım.
Bu sevda uğrunda fedadır başım.
Ölünceye kadar sürer savaşım.
Cephede en önde öğretmenim ben.

Bu bir sevda, tutku bu bir aşk yolu.
Bu yol engel dolu, diken taş dolu.
İşte geliyorum hey Anadolu.
Senin her köşende öğretmenim ben.

Mustafa Kılıç

Ömür

Mazi geri dönölmez, ağı sırlı zamandır.
İster bunu böyle bil. İster kendini kandır.
Yol uzun mu? Kısa mı? Onu yaratan bilir.
Bence ömür sadece, yaşadığın 'O an' dır

Mustafa Kılıç

Sevda Türküsü

Bir sevda türküsü tutturmuş gönlüm
Aklımı başımdan aldı nazlı yar.
Ellerimde soldu, kurudu gülüm.
Beni çölden çöle saldı nazlı yar

Aramıza girdi dumanlı dağlar.
Felek bize kurmuş demirden ağlar.
Ağlarım göz yaşım sel olur çağlar.
Şimdi yad ellerde kaldı nazlı yar.

Ne turnadan haber ne esen yelden
Ağlarım sızlarım ne gelir elden.
Kokusu geliyor tomurcuk gülden
Bensiz ummanlara daldı nazlı yar.

Mustafa Kılıç

Adımı Anma

Adım adım ne gezersin peşimde?
Ne zorun var? gözüm ile kaşımda,
Yerin yoktur hayalimde düşümde,
Yeter! Düş yakamdan, adımı anma.

Ben cahil değilim, aklım başımda.
Neden boza pişirirsin döşümde?
Ne yazımda varsın ne de kışımda,
Yeter! Düş yakamdan, adımı anma.

Mustafa Kılıç

Ağlama Çocuk

Sen ağlama çocuk yüreğim kanar.
Sen ağlarsan bülbül ağlar, gül ağlar.
Göz yaşın içimde kor olur yanar.
Sen ağlarsan yağmur ağlar, sel ağlar.

Sen ağlarsan ben ağlarım, dağ ağlar.
Sen ağlarsan gönül ağlar, dil ağlar.
Süzülmesin gözyaşların yanaklarından,
Sen ağlarsan rüzgar ağlar, yel ağlar.

Ellerin buz gibi, yanağın solgun.
Yoksa dargın mısın? Konuşmuyorsun.
Kirpiğin ıslanmış göz yaşlarıyla,
Sen ağlarsan yad, yabancı, el ağlar.

Belli ki annen yok, baban yok senin.
Dost eli değmemiş sana kimsenin.
Gayri dayanamaz bu zayıf tenin.
Sen ağlarsan ağaç ağlar, dal ağlar.

Herkes gülüp oynar sana ne olmuş.
Elinde güllerin sararmış solmuş.
Küçücük yüreğin dertlerle dolmuş.
Sen ağlarsan yolcu ağlar, yol ağlar.

Kim kırdı kalbini, kim üzdü seni.
Yüreğim affetmez seni üzeni.
Sil gözünü nolur ağlatma beni.
Sen ağlarsan ova ağlar, çöl ağlar.

İçini kaplamış derin bir hüzün.
Pınar pınar olmuş bak iki gözün.
Bir şey söyle nolur yok mu? hiç sözün.
Sen ağlarsan deniz ağlar, göl ağlar.

Mustafa Kılıç

Akşam

Önce ufuk kızardı
Sonra da renkler soldu.
Güneş battı ufuktan,
Bu gün de akşam oldu.

Siyah bir örtü gibi,
Etraf simsiyah oldu.
Ne yeşil var ne sarı,
Bütün renkler kayboldu.

Kocaman bir şehirde,
Yalnız ışıklar kaldı.
Kimi hâlâ sohbette,
Kimi uykuya daldı.

Mustafa Kılıç

Anlayana

Ne gerek var her şeyi, lisan ile beyâna.
Bazen bir bakış bile, kâfidir anlayana.
Göz kalbin aynasıdır. belki de aynısıdır.
Gözler yalan söylemez, bakışta saklı mânâ.

Söz yetersiz kalsa da, gözler çok şey anlatır.
Bir bakışı izahtan, aciz onlarca satır.
İnsan kalpten gülünce , gözleri de gülermiş.
Gülen gözlerle bakış, dünyalara bedelmiş.

Mustafa Kılıç

Anne

Doğdum.
İlk seni gördüm,
İlk seni tanıdım
İlk seni sevdim anne!

Ağladım gülüşünle güldürdün.
Üşüdüm yüreğinle ısıttın.
Üzüldüm yalnız sen anladın.
Seni çok sevdim anne.

Kucağında her yatışımda;
Yüzünde gülün güzelliğini,
Bakışlarında güneşin sıcaklığını,
Gözlerinde cenneti gördüm anne!

Her yalnızlığımda arkadaş,
Her sıkıntımda sırdaş,
Her fırtınalı günümde
Sığınacağım limandın anne

Bayram sabahları ilk senin elini öperdim.
Sen de benim yanaklarımı öperdin anne.
Sonra sarılırdık birbirimize doya doya
Benim bayramım işte o zaman başlardı anne.

Şimdi yine bayram.
Gözlerim seni arıyor.
Elini öpmek istiyorum,
Ama sen yoksun anne.
Sessizce kanat açtın sonsuzluklara
Bir veda bile etmeden
Beni bıraktın buralarda.

Sensiz geçen her saniye
Kış geceleri kadar soğuk ve uzun
Sensiz anlamı yok baharın yazın.
Ne gökyüzü mavi, ne gül kırmızı.
Hiç farkı kalmadı bal ile tuzun
Hiçbir şey eskisi gibi olmuyor anne.
İnan ki yerin hiç dolmuyor anne.

Neyse anne
Hıçkırıklar düğümlendi boğazımda
Artık konuşamıyorum.
Yanağımdan süzülen göz yaşları,
Şimdi toprağını sulasın.
Belki gül olur da topraktan çıkarsın anne.

Mustafa Kılıç

Aynadaki Ben

Birini tanıyorum,
Ben ağlarken ağlayan,
Ben gülerken gülen.
Birini tanıyorum,
Tıpkı aynadaki ben

Birini tanıyorum;
Ben gidince giden,
Ben dönünce dönen.
Birini tanıyorum,
Tıpkı aynadaki ben.

Mustafa Kılıç

Baba

Dağ gibi
Arkamızda durdun.
Kanat gerdin üzerimize,
Bizi kötülüklerden korudun.
Zehirli oklara karşı
Hep siper oldun.

Bize sen adam olmayı öğrettin.
"Adamlık herşeyden öndedir" dedin.
Nasır bağlayan ellerinle,
Bize helâl lokma getirdin.
Belki sen yemedin,
bize yedirdin
Belki sen giymedin,
bize giydirdin.
Bir kez bile sitem etmedin.
Çoğu kez biz uyuyunca geldin işten
Biz uyanmadan gittin.
Uykusuz kaldın, yoruldun, hastalandın ama,
Belli etmedin.

Belki bizi annem gibi sarılıp öpmedin.
Belki ateşimiz yükseldiğinde yanımıza yatıp beklemedin.
Belki saçlarımızı tarayıp örmedin,
Belki süslü sevgi sözleri de söyleyemedin,
Meselâ, seni seviyorum, canım, bitanem, aşkım demedin.
Sitem etmiyorum,
Belki de sen öyle yetiştin.
Ama olsun,
Biliyorum, sen bizi çok sevdin.
Sevdiğini söyleyemedin sadece,
Gizliden sevdin.
Çok belli etmedin.
Bizden hiç bir karşılık beklemedin.
Hiç bir ihtiyacımızı noksan etmedin.
Zor zamanımızda bırakıp gitmedin.
Annemle tartışıp bizi terk etmedin.

Toprağın çok soğuk baba,
Biz senin sıcaklığını özledik
Biz seni özledik baba.
Yokluğuna alışamadık bir türlü.
Sadece babalar günü değil,
Sadece bayramlar değil,
Her gün yol gözledik.
Rüyamda sana doğru koşuyorum,
Dokunmadan uyanıyorum baba.
Yoksa sarılmamı istemiyor musun?
Rüyalarımıza gir baba.
Sarılmasanda gel baba.
Ne olur gel baba.
Gel baba.

Mustafa Kılıç

Bana Bulaşma

Navtex ilan ettim, bana yaklaşma,
Her şey olabilir, sınırı aşma.
Bir kıvılcım ikimizi de yakar.
Dikkat et! Uzak dur! Bana bulaşma.

Benden söylemesi, demedi deme,
Elma, nar dururken ayvayı yeme.
Kendini benzetme kutsal zembereğe
Dikkat et! Uzak dur! Bana bulaşma.

Mustafa Kılıç

Ben Sensiz Olamam

Gül goncasında
çiy damlası gibi göz yaşların.
Yere düşmesin diye,
uzanırım, ama dokunamam.
Çünkü ben sana kıyamam.

Buğulu
deniz rengi gözlerinde
kanat açarım sonsuzluğa,
kaybolurum bakışlarında,
Nasıl geçer zaman?
anlayamam.

Yıldızlar dökülmüş saçların,
rüzgarda tel tel savrulur.
Saymak isterim tane tane,
gözlerim yanar.
sayamam.

Yağmurdan sonra
açan güneş gibi gülüşün.
Bakmak isterim doya doya,
Gözlerim kamaşır,
Bakamam.

Ellerini tutmak isterim .
Avuçlarım terler.
Kalbim çarpar.
Ellerim titrer.
tutamam.

Seni çok sevdiğimi
sana söyleyemem.
Dilim tutulur,
konuşamam.
Çünkü sen aşksın.
Ben sensiz olamam.

Mustafa Kılıç

Bir Dostun Olsun.

Bir dostun olsun,
İki bedende bir ruh olsun,
Düştüğünde uzanacağın el olsun.
Dost fânidir. Dostluğun bâki olsun.
Olmadığın yerde seni o savunsun.
Korkma, ver kalbinin şifresini,
Onda bulunsun.
Varsın çalarsa çalsın.
Helal olsun.

Bir dostun olsun.
Zor gününde seni arasın bulsun.
Gerçek dostu zor bulursun.
En az bir olsun!
Ama mutlaka olsun!
Dostun olmazsa,
Dayanamazsın tek başına,
Zor gelir hayat,
Yorulursun.
Kuru yapraklar gibi,
Sağa sola savrulursun.
Tez bıcarsın hayattan,
Mahvolursun.
Seni dost bağlar hayata,
Eğer sorarlarsa,
Bunun adı aşk olsun.

Mustafa Kılıç

Bir Sonbahar Sabahı

Bir sonbahar sabahı,
Dağlarına duman çökmüş memleketimin.
Esmiyor rüzgârlar, ötmüyor kuşlar,
Susuyor zemin.

Bir sonbahar sabahı,
Bir matem bulutu sarmış dağları, taşları.
Döktüğü yağmur değil,
Siyah kar taneleri ve göz yaşları

Bir sonbahar sabahı
Sessiz bir çığlık duyarım taa! yüreğimde.
Ağlamak isterim dolu dolu,
Yağmur yüklü bulutlar gibi
Günlerce, gecelerce.

Bir sonbahar sabahı
Bir kara haber duyuldu taa! uzaklardan.
Haçer gibi saplandı yüreklere
Ağıt yaktı rüzgar, yas tuttu dağlar.
Boyun eğdi yere kadar kasımpatılar
Dost düşman ağladı, Cihan üzüldü.
Dediler ki, bu gün 'Atatürk öldü'.

Mustafa Kılıç

Bizim Çocuklar

Oku dedik, evde iş yaptırmadık.
Okula gidip durumu sormadık.
Kendisiyle iletişim kurmadık,
Böylece büyüdü bizim çocuklar.

Misafir gelince kaçtı odaya,
Saç, makyaj, giyimde uydu modağa,
Kola içti, sıra gelmedi suya,
Böylece büyüdü bizim çocuklar.

Ne amcayı tanır, ne hala, dayı,
Bir babayı tanır, bir de parayı,
Kendimizde aramadık hatayı,
Böylece büyüdü bizim çocuklar.

Cebini doldurduk, bu yeter sandık,
Doğru yanlış, ne söylerse inandık,
Hal böyle giderse, gerçekten yandık.
Böylece büyüdü bizim çocuklar.

Akşam evde toplu sohbet etmedik,
El ele tutuşup yola gitmedik.
Biz her şeyi çocuklardan bekledik,
Böylece büyüdü bizim çocuklar.

Telefon son model, faturalı hat,
İnternet sınırsız, oh! ne rahat.
Çocuklarda değil, bizde kabahat,
Böylece büyüdü, bizim çocuklar.

Z kuşağı dedik, hakkını yedik.
Hem biz yetiştirdik, hem beğemedik.
Ya bilmedik ya da önemsemedik.
Böylece büyüdü bizim çocuklar.

Mustafa Kılıç

Bizim İnsanlar

Korku nedir bilmez, cesurdur merttir.
Yüreği yumuşak, bakışı serttir.
Dosta güven verir, düşmana derttir,
Namerde eğilmez, bizim insanlar

Adam gibi adam, Eroğlu erler.
Baştan böyle gelmiş, böyle giderler,
Helal kazanırlar, helâlden yerler,
Harama el sürmez, bizim insanlar.

Atadan dededen, öyle görmüşler,
Yıllarca kardeşçe, hayat sürmüşler,
İyilerle selâm alıp vermişler
Puştta selâm vermez bizim insanlar

Zor günlerde hemen olur tek yürek
Belki de hep böyle olması gerek
Herkesi hoş görür içten severek,
Kimseyi hor görmez bizim insanlar

İlaç değil, tuz bassalar yaraya,
Celladını çağırırsalar şuraya
İdam için koysalar ilk sıraya
Zalime baş eğmez, bizim insanlar

Biri düşse hemen, koşar oraya,
Merhem olup, şifa verir yaraya,
Değışmez asla dostunu, paraya,
İhaneti bilmez, bizim insanlar

Koşarak yetişir depremde selde,
Her şeyini verir, ne varsa elde,
Dostu güler iken, o da güler de
Dost ağlarken gülmez, bizim insanlar

Mustafa Kılıç

Bulutlar

Karlı dumanlı dağları
Aşıpta giden bulutlar
Silada nazlı yarime
Bir selam eden bulutlar

Gök yüzünde nazlı nazlı
Bazen yavaş, bazen hızlı
Sanki gelin gibi nazlı
Süzölüp giden bulutlar

Gündüz güneş yoldaşınız
Geçeler ay sırdaşınız
Yağmur yağmur göz yaşınız
Ağlamak neden bulutlar

Gece bitip gün doğarken
Dağlar taşlar uyanırken
Çok şükür kavuştuk derken
Ayrılık neden bulutlar

Mustafa Kılıç

Cüneyt Arkın Anısına

Hayranlıkla izledim seni bir ömür boyu,
Şimdi sahne karardı, koyudan daha koyu.
Mavi gözlüm, ak saçım, çocukluk kahramanım,
Kucak açmış bekliyor seni zincirlikuyu.
Mekanın cennet olsun, orada rahat uyu.

Mustafa Kılıç

Çam Ağacı

Minik bir çam tohumu
Düşüverdi toprağa
Rüzgarlarla savruldu
Bir sola bir de sola sağa

Küçük bir yavru fare,
Düşen tohumu buldu.
Fare birde ne görsün,
Etraf hep fare doldu.

Farenin karnı toktu
Ormanda besin çoktu.
Tohum yiyecek kadar
Çok zamanı da yoktu

Küçük yaramaz fare
Önce toprağı dürttü
Tohumun üzerine
Birazcık toprak örttü.

Tohum için burası
Sıcacık bir konuttu,
Aradan geçti zaman,
Fare çoktan unuttu.

Tohum küçük ve yorgun
Orda uykuya daldı
Aylar geçti aradan
Kiş boyu öyle kaldı

Sonra toprak ısındı
Minik tohum uyandı
Su içti kana kana
Sonra Rabbini andı

Artık doğmak vaktiydi
Toprağı yardı çıktı
Meraklı bakışlarla
Şöyle etrafa baktı

Minicik çam büyüdü
Kocaman ağaç oldu.
Yıllar geçti aradan,
Her taraf çamla doldu.

Mustafa Kılıç

Çay Saati

Demli bir çay ister insanın canı,
Bardak ince belli, renk tavşan kanı,
Gönül ne eylesin sarayı, hanı?
Bir dostun kelâmı çok daha güzel.

Mis gibi tüterken çayın dumanı,
Canlanır gözünde bin türlü anı.
Gönül ne eylesin yüklü kervanı,
Bir dostun selâmı çok daha güzel.

Mustafa Kılıç

Çeşme

Kimler geldi? Kimler geçti?
Söyle çeşme, söyle hele.
Kimler eğilip su içti?
Söyle çeşme söyle hele.

Sesin gelir şırıl şırıl.
Şuyun duru pırıl pırıl.
İster sevin ister darıl.
Söyle çeşme, söyle hele.

Aktın kış-yaz, bahar-güzde.
Akşam-sabah ve gündüzde.
İçimden geleni sez de.
Söyle çeşme, söyle hele.

Yakınmadın bir an bile.
Su verdin sümbüle güle.
Hadi konuş, gel de dile.
Söyle çeşme, söyle hele.

Ne zaman kırıldı taşın?
Musluğundan akar yaşın.
Yok mu? senin arkadaşın.
Söyle çeşme, söyle hele.

Mustafa Kılıç

Çevre Kirliliği

Bizler değiştik önce,
Sonra değişti Dünya.
Hor kullandık cevreyi
Kâbusa döndü rüya.

Çöp dağları oluştu,
Çöple doldu denizler
Başka sorumlusu yok.
Tek sorumlusu bizler.

Canlıları katlettik,
Sonra da dönüp gittik.
Bu güzelim Dünya'yı,
Elimizle mahvettik.

Çevreyi kirletirken,
Hiç bir şey olmaz sanma.
Dünya'nın felâketi
şu küresel ısınma

Bak iklimler bozuldu,
Yer değişti kış ve yaz,
Acaba neden böyle?
Düşünmek lazım biraz.

Bahçedeki meyveler,
Çiçek açtılar güzden.
Temmuzda kar yağıyor,
İşte hepsi bu yüzden.

Kutuplarda buzullar,
Eriyip yok olacak.
Denize yakın yerler,
Su altında kalacak.

Bu gidişle Dünya'da
Kuraklık başlayacak.
Çölleşecek her taraf
Büyük kıtlık olacak.

Mustafa Kılıç

Çocukluk Yıllarım

Her şey ne güzeldi.
Öyle ya! Un elden su gölden.
Yemek yer, oynardık sadece.
Ne sıkıntı vardı ne keder.
Güneş daha parlaktı sanki,
Renkler daha canlı,
Uyku deliksiz,
Kiraz daha tatlıydı.

Diyorum ya!
Her şey ne güzeldi.
Burnumda tütüyor, bayramlıkların kokusu,
Annemin poğaçaları,
Babamın mübarek elleri,

Ben köy çocuğuyum.
Su, hava, hatta insanlık
Her şey saf ve temiz,
Gökyüzü masmavi
İyilikler karşılıksız.
Herkes güler yüzlü ve mutlu.
Bakışlar umutlu.

Mustafa Kılıç

Çuha Çiçeği

Eriyip giderken dağların karı,
Uyanmadan böcek, uçmadan arı,
Açar mavi, pembe, beyaz ve sarı,
Müjdeler baharı, çuha çiçeği.

Sanki nakış nakış oyalı gibi,
En güzel renklerle boyalı gibi,
Toprağa serilmiş bir halı gibi,
Müjdeler baharı, çuha çiçeği.

Cemreler düşmeden suya toprağa,
Dallar bürünmeden yeşil yaprağa,
Serpilir rengârenk bahçeye bağa,
Müjdeler baharı çuha çiçeği.

Mustafa Kılıç

Dağlar

Dağılmaz mı? Hiç efkarın
Rüzgar rüzgar esen dağlar.
Gidipte dönmeyen yardan
Ümidimi kesen dağlar.

Ne sevdadır nede hüznün.
Pınar pınar olmuş gözün.
Söylesene yok mu? sözün.
Sevgiliye küsen dağlar.

Senden aşar gurbet yolu.
Hasret sağı, çile solu.
Gözlerin yaş dolu dolu.
Sevenleri üzen dağlar.

Duman kaplamış başını.
Silen yok mu? Göz yaşını.
Söyle bana sırdaşını
Hislerimi sezen dağlar.

Baharlar, yazlar, kışlarla,
Çiçek çiçek nakışlarla,
Dalgın dalgın bakışlarla,
Uzakları süzen dağlar.

Mustafa Kılıç

Dımdızlak Rıfki

Rıfki daha yavrucak,
Sanki tatlı yumurcak,
Sevimli mi? Sevimli,
Dolaşır kucak kucak.
Sabah oyuna gider,
Eli dolu oyuncak.
Düşe kalka oynarken,
Çizilir el, kol, bacak.
Oyuncağı kaybeder,
Ona hiç kızmaz peder
"Babam yine alır" der,
Bizim dımdızlak Rıfki

Rıfki okula başlar,
Yanında arkadaşlar,
Sokakta, yolda, parkta,
Kedi ve köpek taşlar,
"Rıfki yapma" diyince,
Akar gözünden yaşlar.
Rıfki'ya sorar peder;
"Bir bir daha kaç eder?"
Rıfki düşünmek için,
Diğer odaya gider.
Sonra çıkar odadan,
"Baba çok zor sordun!" der.
Sinirlenir kendince,
Cevap vermeden gider.
Biraz şaşkın ve üzgün,
Ardından bakar peder,
Yaramazdan da beter,
Bizim dımdızlak Rıfki

Durup düşünür peder,
Rıfki'yı çoban eder,
Rıfki üç koyun güder,
İkisini kaybeder,
Birini de terk eder,
Eve tek kendi döner,
Bizim dımdızlak Rıfki.

Peder günlerce arar
Rıfki'ya bir iş bulur,
Rıfki için ilk günü,
Terlemeden yorulur.
Rıfki bu işi sevmez
Kızar, burnundan solur.
Kavgı eder, bağırır,
İşyerinden kovulur,
Şans bir gelir, bir döner,
Elinde sönmüş fener,
Eve eli boş döner,
Bizim dımdızlak Rıfki.

Peder yine boş durmaz
Rıfkı'ya bir kız bulur
Kız Rıfkı'yı beğenir
Rıfkı kıza vurulur.
Rıfkı kızla evlenir
Sonra da pişman olur.
Rıfkı kızı terkeder
Kız da evine gider
Yine ortada kalır
Bizim dımdızlak Rıfkı

Peder bir gün Rıfkı'ya
Biraz nasihat eder.
Hasta ziyaretine
"Elin bomboş gitme" der.
"Hediye götürürsen,
Hasta çok dua eder.
Bir hastanın duası,
Dünya'da sana yeter.
Hasta duası alan,
Ne gam görür ne keder"

Rıfkı bir haber alır,
Derler ki annen hasta.
Yanına gider iken,
Ya börek al ya pasta.
Bizim Rıfkı uslanmaz,
Edeceğini eder,
Annesinin yanına,
Yine eli boş gider.
Çok fena sinirlenir,
Bunu duyunca peder.

Rıfkı akşam manavdan,
Bir kilo elma alır,
Derki elma çok ağır,
Onu taşısın katır,
Katır elma yüklenir
Yol alır tıkr tıkr,
Yolda bütün elmalar
Dökülür patır patır,
Poşetinde sadece
Bir tane elma kalır.
Diğer bütün elmalar,
Dereye yuvarlanır.
Rıfkı kalan elmayı,
Tutar suya fırlatır.
Ardından bakakalır,
Bizim dımdızlak Rıfkı.

Rıfkı'ya kızar peder

Rıfkı evi terk eder
Karşı dağlara gider
Annnesi feryad eder
İçini kaplar keder,
Şimdi ne yer, ne eder?
Bizim dımdızlak Rıfkı

Anne-baba komşular,
Herkes Rıfkı'yı arar.
Annesinin feryadı,
Sanki taşları yarar.
Rıfkı'm nerede diye,
Kuşlardan haber sorar.
Nerde ne hayal kurar,
Bizim dımdızlak Rıfkı

Bir ses geldi derinden
Dağın eteklerinden
Derler ki, Rıfkı burda,
Yem olmuş kuşa kurda
Ama henüz ölmemiş
Kendine de gelmemiş
Baygın bir halde yatar,
Bizim dımdızlak Rıfkı

Çetin yollar aşılır,
Rıfkı eve taşınır.
Artık Rıfkı konuşmaz,
Hem yaralı hem hasta,
Arkadaşları yasta,
Çorbası bekler tasta,
Ne börek yer ne pasta,
Bizim dımdızlak Rıfkı.

Günler haftalar derken
Aylar geçer aradan
Rıfkı hızla kurtulur,
Hastalıktan, yaradan.
Rıfkı artık yer, içer,
Hatta gezer dolaşır.
Eskisi gibi olur,
Bizim dımdızlak Rıfkı.

Bir gün hak vâki olur,
Anne ve baba ölür.
Olayı duyar Rıfkı
Hem ağlar, hem üzülür.
Dünya'da aileden,
Sadece Rıfkı kalır.
Rıfkı'nın hikayesi
Burada noktalanır

Mustafa Kılıç

Doğankent

Harşit kenarında şirin bir belde,
Doksan senesinde yıkıldı selde,
Şimdi gör ne şirin, hele bir gel de,
Seyreyle Doğankent ne güzel olmuş.

Doğankent İnsanı, cesurdur merttir.
Yüreği yumuşak, yumruğu serttir.
Dosta güven verir, düşmana derttir.
Seyreyle Doğankent, ne güzel olmuş.

Denge bacasından, kuşbakışı bak,
Eline dürbün al, gözlüğünü tak,
Kömürü tutuştur, mangalını yak
Seyreyle Doğankent, ne güzel olmuş.

Yolun düşer ise gezide, turda,
Şelâle tozduman savrulur burda,
Aracı sağa çek! şöyle bir dur da,
Seyreyle Doğankent ne güzel olmuş.

Her yerden görülür, dandı kalesi,
Kale değil sanki, seyir kulesi.
Zirvesinde çekip, derin nefesi,
Seyreyle Doğankent, ne güzel olmuş.

Kavraz ile Harşit kavuşur burda,
Santral enerji üretir yurda,
Yüksekçe bir yere, şöyle otur da
Seyreyle Doğankent ne güzel olmuş.

Biraz özlem, hasret var ise sende,
On kez hatırlarsın, belki de günde,
Geçerken şöyle bir, yüzünü dönde,
Seyreyle Doğankent ne güzel olmuş.

Dağları kıyamda, her yan dik, yamaç,
Tepelerde kar var, sanki beyaz taç.
Uyuyorsan uyan, gözlerini aç,
Seyreyle Doğankent ne güzel olmuş.

Doğankent vatandır, sıladır, candır,
Doğankent'li olmak, şereftir, şandır.
Eğer görmemişsen, uzun zamandır,
Seyreyle Doğankent ne güzel olmuş.

Mustafa Kılıç

Doğum Günün Kutlu Olsun

Doğum günün kutlu olsun.
Dertler son bulsun.
Yolun açık ufkun aydınlık olsun.
Melekler gül döksün yoluna senin
Sağlık, huzur dolu yılların olsun.

Doğum günün kutlu olsun,
Dertler son bulsun.
Kalan ömrün geçenden hayırlı olsun.
Sevenlerin, sevdiklerin seninle olsun.
Ne istersen her şey gönlünce olsun.

Doğum günün kutlu olsun,
Dertler son bulsun.
Her doğan gün yeni bir müjdecin olsun.
Melekler ordusu seni korusun.
Para, aşk, mutluluk seninle olsun.

Mustafa Kılıç

Dua

Benim Rabbim kalp sesimi duyandır.
Sussam bile hâlim ona âyandır,
Aşkınla kalbimi Dünya'da yandır
Yandırma Allah'ım cehenneminde

Yaşım varsın ister on, yüz, ve bine,
Sonunda ölüm var, ölüm var yine
Tenim dayanamaz mum alevine
Yandırma Allah'ım cehenneminde

Ben şeytana uydum, nefsime kandım.
Cahildim, bilmedim, doğrudur sandım.
Şimdi çok pişmanım sana sığındım.
Yandırma Allah'ım cehenneminde.

Mustafa Kılıç

Durma Gel

Eğer varsa kısmetinde payında
Balık yakalarsın Harşit çayında
Kışın olmaz ise bahar ayında,
İzin al, firar et, bırak durma gel

Bahar çiçekleri açtı her yerde
Memleket havası deva her derde,
Gurbette gözüne inmeden perde
İzin al, firar et, bırak durma gel

Çuha çiçekleri renk renk açanda
Göçler köyden yaylâlara göçende
Memleket hasreti varsa içinde
İzin al, firar et, bırak durma gel

Geçim için gittin İzmir'e Kars'a
Oraya yerleştin, aldın ev arsa,
Sıkmadı mı? seni İstanbul, Bursa
İzin al, firar et, bırak durma gel

Başkadır Harşit'in tepesi dağı
Çiçekle bezenir bahçesi, bağı
Yeter artık topla, tası tarağı
İzin al, firar et, bırak durma gel

Eğer kararsızsan, bir daha düşün,
Hasret gidersenler, çocuğun eşin
Yazın olmaz ise, mutlaka kışın
İzin al, firar et, bırak durma gel

Bu sene sen memlekete gelende
Fotoğraf makinen olsun elinde
Bol resim çek Yeniköy'de Belen'de
İzin al, firar et, bırak durma gel

Sofrada mis gibi lahana sarma
Yanında sıcacık turşu kavurma
Sen de katıl öyle uzakta durma
İzin al, firar et, bırak durma gel.

Mis gibi havası, buz gibi suyu
Yat yeşil çimene, istersen uyu
Kalmak ister isen, bir ömür boyu
İzin al, firar et, bırak durma gel

Bir bahanen olsun, mesela; düğün,
Seni özler burda dostun büyüğün,
Bayramdan bayrama bâri üç beş gün,
İzin al, firar et, bırak durma gel

Kışın kar yağarken dışarda hava
İyi gider hamsi ızgara, tava

Manzara mükemmel, mis gibi doğa
İzin al, firar et, bırak durma gel

Çalıştın, yoruldun ağrıdı başın
Şeneden seneye, geçiyor yaşın
Şen bilirsin ama, yine bir düşün
İzin al, firar et, bırak durma gel

Mustafa anlatma dilin aşınır,
Bu bir sevda anlatılmaz yaşanır
Gelmezsen gözünden, yaşlar boşanır
İzin al, firar et, bırak durma gel

Mustafa Kılıç

Durmak Yok Yola Devam

Bu yol dava yoludur, budur en büyük meram.
Yürü ışığa doğru, yorulmak sana haram
Ne zorluklar bahane, ne de engel keder, gam.
Hedefe varmak için, durmak yok, yola devam.

Güneşe koş yiğidim, sana uğurlar ola,
Dikkatin dağılmasın, ne sağa ne de sola
De ki! Ben beklesem de, beklemez beni zaman.
Hedefe varmak için, durmak yok yola devam.

Mustafa Kılıç

Eşek ve Hoşaf

Eşekler arasında,
Yarışma düzenlenir.
En fazla yük taşıyan,
Eşek birinci gelir.

Birinci gelen eşek,
Harareten gerilir.
Ona ödül olarak,
Bir kap hoşaf verilir.

Eşek hoşafı koklar,
İçmeden yana geçer.
Bulduğu bir kap suyu,
Bir kaç solukta içer.

Herkes, eşek su içmez,
Hoşaf içer sanırdı.
Ama eşek su içti.
Sonra döndü anırdı.

Görenler şaşırıldılar.
Eşeğin niyeti ne?
Hakem işi götürür,
Uzmanlar heyetine.

Uzmanlar araştırır,
Eşek ne yer? Ne içer?
Bir karara varamaz,
Günler haftalar geçer.

Akıllarına gelir,
Şampiyona soralım.
Bakalım ne diyecek
Bir karara varalım

Sonunda rapor çıkar,
İyi dinleyin canlar:
Eşek ot yer, su içer,
O hoşaftan ne anlar.

Mustafa Kılıç

Fâil-i Meşhur

Biri bana küfretse,
Suç bende
- Ben tahrik etmişim.

Biri eşyayı çalsa,
Suç bende
- Ben tedbirsizmişim

Dere kenarında it dalaşsa,
Suç bende
- Ben neredeymişim.

Yumruk yesem örneğin,
Suç bende.
- Elini incitmişim.

Hatta;
Hiroşima'ya atom bombasını ben atmışım.

Covid'i Dünya'ya ben yaymışım.

Rusya-Ukrayna savaşını da ben çıkarmışım.

.....
Vay be!
Bütün suçları ben işlemişim.
Kabalık bu ya!
Özür de dilemememişim.
Desene!
Ben fâil - i meşhur biriymişim.

Mustafa Kılıç

Firtına

Ne müthiş bir fırtına, ağacı kökten sallar.
Uçar koca çatılar, enkazla dolar yollar.
Savrulur yerden yere, sarı yeşil yapraklar.
Bir sis bulutu gibi, uçan toz ve topraklar.

Rüzgâr uğultusuyla, inliyor karşı dağlar.
Kuru dallar, çalılar, ıslık çalarak ağlar.,
Bak! Tarlada ekinler, bir eğilir, bir kalkar,
Dalda meyve kalmamış, tårumâr olmuş bağlar.

Kara kara bulutlar, gök yüzünde süzülür.
Bir bakarsın birleşir, bir bakarsın çözülür.
Bazen güneş göz kırpar, bulutlar arasından.
Bazen koyu bir gölge, gecenin karasından.

Birbirini kovalar, denizde dev dalgalar.
Savrulur sağa sola, havadaki martılar.
Yalpalayıp duruyor. kayık, sandal ve yatlar.
Ölümlle pençeleşir, İçindeki hayatlar.

Mustafa Kılıç

Gece Gökyüzü

Gök yüzü boydan boya
Yıldızlarla doludur.
En yakın yıldız Güneş,
Dünya'nın dostu odur.

Işıl Işıl bir şehir,
Bak işte Samanyolu,
Güneş sistemi orda,
Adresi avcı kolu.

Güneş'in çevresinde,
Dünya hep döner durur.
Dünya Güneş'e aşık,
Ona pervane olur.

Usta semazen gibi
Mesafesini korur.
Aşkla döndüğü için,
Ne bıkar ne yorulur.

Güneş'e yaklaşırsa,
Yanar, erir, kavrulur.
Eğer uzaklaşırsa,
Donar kartopu olur.

Merkür, Venüs, Dünya'dan,
Güneş'e daha yakın.
Sonra yanar erirsin.
Oraya gitme sakın.

Mars, Jüpiter, Satürn,
Uranüs orda bakın,
Orda üşür donarsın,
Oraya gitme sakın.

Neptün en son gezegen,
Orada her şey kar ve buz.
Biz oraya gidersek,
Donar ve buz oluruz.

Ay Dünya çevresinde,
Pervane olur döner.
Geceleri dünyayı,
Aydınlatan bir fener.

Ne direk var, ne askı,
Mükemmel bir mizan var.
Bu mükemmel mizanı,
Elbette bir yazan var.

Mustafa Kılıç

Geç Farkettim

Geç farkettim,
Her zaman iki kere iki dört etmezmiş,
Saat her zaman doğru zamanı,
Pusula her zaman doğru yönü göstermezmiş.
Kar kurtlanır, tuz kokarmış meğer,
Üç yanlış bir doğruyu silse de;
Üç doğru bir yanlış silmezmiş.

Mustafa Kılıç

Gel de gör

Baharda yeşile bürünür dağlar
Ne güzeldir bizim köyler gel de gör.
Çiçekle bezenir bahçeler bağlar,
Ne güzeldir bizim köyler gel de gör.

Karlar erir, coşar dereler, çaylar.
Yemyeşil çayırdı oynasır taylar.
Geçmeden ömürden seneler aylar
Ne güzeldir bizim köyler gel de gör.

Bahçelerde renk renk çiçek açanda
Elvan elvan güller koku saçanda
Koyun kuzu yaylalara göçende
Ne güzeldir bizim köyler gel de gör.

Temizdir havası, soğuktur suyu,
Seni zinde tutar bir ömür boyu,
Bir başkadır orda düğünü toyu,
Ne güzeldir bizim köyler gel de gör.

Mustafa konuşma dilin aşınır,
Köyde hayat anlatılmaz yaşanır.
Sevgisi bir ömür kalpte taşınır.
Ne güzeldir bizim köyler gel de gör.

Mustafa Kılıç

Gençliğe

Ayağa kalk yiğidim,
Bir nefes al derinden,
Genç küheylan misali,
Şahlan artık yerinden.

Sen zalimlere korku
Sen karanlıkta nursun
Uçarak git yiğidim,
Hâla ne duruyorsun.

Yüksel artık göklere,
Gökler vatanın olsun.
Parlak çelik kanatlar,
Yeryüzünü korusun.

Kanatların altında,
Yeryüzü huzur bulsun.
Vatan sandığın toprak,
Gerçekten vatan olsun.

Mustafa Kılıç

Gidelim

Yıllar oldu memlekete gitmedik,
Dağlarda kar erisinde gidelim.
Çayırdaki, çimende açsın çiçekler,
Bebek küçük, yürüsünde gidelim.

Baharı ne güzel olur bir görsen,
Hasret giderelim sen de istersen,
Hava soğuk "belki üşürüm" dersen,
Baharla yaz arasında gidelim.

Özler deli yürek, sılayı özler,
Hasretle harlanır içinde közler,
Şimdi sevenin yolunu gözler,
Haziran'ın yarısında gidelim.

Bahar aylarında sabah zamanı,
Bembeyaz köpürür köyün dumanı,
Görmek için çok özlersin o anı,
Köyü duman bürsün de gidelim.

Yayla yayla yazın şenlik yapılır.
Gören onun büyüüne kapılır
Kemençe çalınır, horon tepilir.
Yazın şenlik sırasında gidelim

İlkbahar gelmeden güller açılmaz,
Kar gitmeden yaylalara göçülmez,
Bizim yollar çamurludur geçilmez,
Bekle! çamur kurusunda gidelim.

Topraksız kayaya tohum ekilmez.
İplik olmayınca libas dikilmez
Uzun yollar muhabbetsiz çekilmez.
Dilber saçın tarasında gidelim.

Mustafa Kılıç

Gök Yüzü

Bu gece daha parlak,
gök yüzünde yıldızlar.
Avuç avuç serpilmiş,
sanki ışıklı tozlar.
Fosfor tarlası gibi,
Gökyüzü boydan boya,
Desen desen İşlenmiş
Sanki çeyizlik oya,
Kimisi titrer durur,
Kimisi yanar söner.
Kimi sonsuza kadar
Semazen gibi döner.

Bu gece daha parlak
Daha büyük dolunay.
Gökyüzü pırıl pırıl,
Ne muhteşem bir saray.
Ha! İşte! Tam orada,
Yine bir yıldız kaydı.
Aydınlandı gökyüzü,
Müthiş bir ışık yaydı.
Işıl Işıl bir şehir,
İşte bak! Samanyolu.
Uzanır boydan boya,
Sayısız yıldız dolu.

Mustafa Kılıç

Gözlerim Doldu

Derdimi haykırdım yüce dağlara,
Dağlarda yankılandı sesim.
Şimşekler çaktı,
Gök yarıldı damar damar,
Bulutlar ağladı tepemde, Yağmurda ıslandım sıırılsıklam.
Rüzgârlar inledi pencereimde.

Derdimi haykırdım engin denizlere,
Dalgalar aldı götürdü sesimi ta! uzaklara,
Martılar süzülerek döndü gökyüzünde,
Deniz kızı gülümsedi ufuktan,
Meltemler okşadı saçlarımı,

Derdimi haykırdım gül bahçesine,
Gül kızardı, lâle boyun eğdi,
menekşe soldu.
Hazan vurdu yapraklara,
Savruldu yerden yere,
Gözlerim doldu.

Mustafa Kılıç

Güzel Olsun

Bir şey yap, güzel olsun.
Tebessüm et örneğin,
Selâm ver, hâl hatır sor.
Çok mu zor?
Bir şey yap, güzel olsun.
Hasret son bulsun.

Bir şey yap, güzel olsun.
Üzerinde imzan bulunsun.
Kalbini ver sevdiğine,
Hâtıran olsun.
Kalpsiz kalmazsın korkma,
Kazandığın kalpler,
Hep senin olsun.

Bir şey yap güzel olsun.
Güzel konuş, güzel giyin,
Güzel çalış,
Kazancın helâl olsun.
Cebinden önce,
Gönlün zengin olsun.

Bir kale yap gönüllere
Taşları adalet,
Çimentosu ahlâk,
Şüsü merhamet olsun.
Bir şey yap,
İnsanlar huzur bulsun.

Mustafa Kılıç

Harşit ayı

Harşit kızıl akıyor.
Yürekleri yakıyor.
Hayranların kenardan,
Üzgün üzgün bakıyor.

Sahibin yok mu? Harşit
Yoksa yetim mi? kaldın.
Kimin canını yakıp?
Kimin ahını aldın?

Ne balık ne de yosun,
Hepsi de ölüp gitti.
Harşit'in hikayesi,
Belki de burda bitti.

Mustafa Kılıç

Hastayım Usta

Yağmuruyla, dolusuyla, karıyla,
Elmasıyla, ayvasıyla, narıyla,
Horonuyla, halayıyla, barıyla
Bu güzel ülkeye hastayım Usta.

Denizi, güneşi, havası başka,
Görünce insanlar geliyor aşka,
Görmeyenler diyor "görseydim keşke"
Bu güzel ülkeye hastayım Usta.

İnsanı, doğası, tertemiz suyu,
Yaşamak ne güzel bir ömür boyu,
Huzur içinde gez, çalış, yat, uyu,
Bu güzel ülkeye hastayım usta,

Dağlarında mor sümbüller açıyor.
Yörükleri yayla yayla göçüyor.
Gök yüzünde allı turna uçuyor.
Bu güzel ülkeye hastayım usta.

Say say bitmez, güzel yönleri çoktur.
Belki de Dünya'da benzeri yoktur.
Toprak bereketli, insanı toktur.
Bu güzel ülkeye hastayım usta.

Mustafa Kılıç

Hayal Kur

Ne yasalar engel olur yüreğine,
Ne kelepçe vurulur bileğine.
Sen yeter ki iste,
Özgürlüklerin hayallerin kadar sonsuz,
Hayallerin gerçekler kadar kusursuz olsun.

İstersen sana göz kırpan yıldızlara git.
İstersen süzülür bulutların arasından sonsuzluklara,
Örneğin yunuslarla dans et okyanuslarda.
Ya da ne bilim, Jüpiter'e bir el salla geçerken,
Ha! , Dünya'yı da seyret Ay'da akşam çayı içerken,
Belki ne kadar da küçük olduğunu fark edersin büyüttüğün şeylerin
Belki de küçücük yüreğine kaç dünyalar sığdığını anlarsın.
Dahası, kalp kırmanın bir kıyamet olduğunu.
Umarım anlamakta geç kalmazsın

Nisan yağmurlarında sıırıslıklam ıslanarak
Gökkuşağı altında düğününü yap
Yıldırımlar ilan etsin dört bir yana mutluluğunu
Havai fişeklerin olsun şimşekler,
Nikah şahidin olsun cennetteki melekler.
Başına rengarenk yıldızlar yağdırsın gökler
Dökülsün yoluna fesleğenler, papatyalar ve güller

Hayal kur gerçeklere inat.
Yapamadıklarını yap, diyemediklerini de haykırırcasına.
Sakin ağlama, ağlatma, sev, sevil, olmasın hiç nedamet
Mahkum et içindeki kini, nefreti ve şiddeti müebbet.
Ölmesin çocuklar, solmasın çiçekler, sussun silahlar
Hayal de olsa bir an, bu dünya olsun cennet

Mustafa Kılıç

Hayat Yaşamaya Değer

"Buraya kadarmış"
"Herşey bitti" deme.
Nefes alıyorsan hala,
Ya da,
Kalbin atıyorsa eğer,
Umudunu koru.
Sıkı tutun hayata,
Asla pes etme,
Çünkü, hayat yaşamaya değer.

Mustafa Kılıç

Hayat Yeniden Başlar

Her sabah hayat yeniden başlar.
Yeniden doğar sanki insan
Dünkü pişmanlıklara inat
Dünkü keşkelere fırsat

Her sabah hayat yeniden başlar
Önümüzde tertemiz bir sayfa
Bir elimizde fırça bir elimizde boya
Nasıl dolduracağımız bize bağlı

Her sabah hayat yeniden başlar
Arkamızda ölmüş bir dün
Önümüzde yaşanmamış bir gün
Nasıl yaşayacağımız bize bağlı

Her sabah hayat yeniden başlar
Yeniden ağarır gün
Yeniden doğar güneş
Uyanıp uyanmamak bize bağlı

Bir sabah hayat yeniden başlar
Bitmiştir romanın sayfaları.
Sağımızda sevaplar solumuzda günahlar,
Gideceğimiz yer yaşadıklarımıza bağlı

Mustafa Kılıç

Hesap ve Nasip

İnsanlar hep Dünya'da,
Hesap peşinde koşar.
Bazı hesaplar tutar,
Bazı hesaplar şaşar.
Kimi yerinde sayar,
Kimi dağları aşar.
Sonuçta insanoğlu
Nasiptekini yaşar.

Mustafa Kılıç

Hoş Geldin Sabah

Karanlık geceme, hoş geldin sabah
Ufkuma aydınlık, gönlüme ferah.
Dağlarda kuş sesi yankılanırken,
Yepyeni bir güne vira bismillah

Gün doğarken tepelerin ardından.
Selâm olsun dostu, gönül yurdundan,
Yürek gamlanmasın hasret derdinden
Hayat düğün-bayram olsun inşallah.

Mustafa Kılıç

Hoş Geldiniz

Bütün Dünya duysun hey! Hey!
Sevgi için feda her şey
Konuğumuz kaymakam bey
Aramıza hoş geldiniz
Bizlere şeref verdiniz.

Gülün rengidir kanımız
Sevgiye feda canımız.
Garnizon komutanımız
Aramıza hoş geldiniz.
Bizlere şeref verdiniz.

Sevgi dolsun her yanımız.
Mutlu olsun her anımız
Belediye başkanımız.
Aramıza hoş geldiniz
Bizlere şeref verdiniz

Sevgidir ilk –son sözümüz
Hakka doğrudur özümüz.
Milli eğitim müdürümüz.
Aramıza hoş geldiniz.
Bizlere şeref verdiniz.

Sevgi eder yokuşu düz
Sevgi yazar mühürümüz
Sayın Okul Müdürümüz
Aramıza hoş geldiniz
Bizlere şeref verdiniz.

Coşsun taşsın sevgi seli
Duysun düşman olsun deli
Öğretmen, öğrenci, veli
Aramıza hoş geldiniz
Bizlere şeref verdiniz

Sevgiyle açar çiçekler
Sevgi yazar kelebekler
Gençler, çocuklar, bebekler
Aramıza hoş geldiniz.
Bizlere şeref verdiniz
(Okullarda özel toplantılar için yazılmıştır)

Mustafa Kılıç

Hoşçakal Gülüm

Ben senin ismini yazdım dağlara,
Beni özler isen kalbinde ara,
Kavuşuruz belki başka bahara,
Sensiz bana çok zor gelse de ölüm,
Gitmek vakti geldi, hoşçakal gülüm.

Mustafa Kılıç

İçki İçme Babacığım

İçki içince azarsın,
Gereksiz yere kızarsın,
Sağlığını da bozarsın,
İçki içme babacığım.

Unut içkinin adını,
Bozma ağzının tadını,
Nolur dinle evladını,
İçki içme babacığım.

Rakı şarabı översin,
İçer de bizi döversin,
Hakaret eder söversin,
İçki içme babacığım.

Parayı verdin içkiye,
Canım öyle çekti diye,
Söyle bana, söyle niye?
İçki içme babacığım.

Kalbin, miden, akciğerin,
Bak kalmadı sağlam yerin,
İnliyorsun derin derin,
İçki içme babacığım.

Bak annem çok üzülüyor,
Yaş gözünden süzülüyor,
Defterine yazılıyor,
İçki içme babacığım.

Sen başımızın tacısın,
Gönlümüzün ilacısın,
Dev bir çınar ağacısın,
İçki içme babacığım.

Mustafa Kılıç

İhtiyar Olduğun Zaman

Elin titrer, görmez gözün.
Kalbin ağlar, gülmez yüzün
Söz dinlemez oğlun kızın.
İhtiyar olduğun zaman

Dizin tutmaz, zor solursun.
Otururken yorulursun.
Evde fazlalık olursun.
İhtiyar olduğun zaman

Herkes senden çabuk bıkar.
Selâm versen kulak tıkar.
Varlığın canları sıkar.
İhtiyar olduğun zaman.

Hele yoksa biraz paran
Herkesle bozulur aran
Bulunmaz yararı saran
İhtiyar olduğun zaman.

Unutursun, bunak derler
Yanlış konuşsan gülerler.
Yemekleri ayrı yerler
İhtiyar olduğun zaman.

Gün gelir bükülür belin.
Kaşık tutmaz olur elin.
Susar, konuşamaz dilin,
İhtiyar olduğun zaman.

Düşersin onulmaz derde.
Eşin dostun hani? Nerede?
Gözüne çekilir perde.
İhtiyar olduğun zaman.

Mustafa Kılıç

İlham Perisi

Şiir yazmak için,
İlham perisini bekleme,
Onu çağır yanına,
Ya da sen git ona,
Fısıldasın kulağına.
Çözölsün kalbindeki duygular,
Şiir olsun
Dökölsün dudaklarından dize dize,
Acele et!
Hayat bu, beklemeye gelmez,
Çünkü hayat bazen,
Bir şiirden de kısa.

Hayatın kendisi şiir aslında.
Bir ahenk içinde akar gider,
Günler, aylar, mevsimler.
İnsandır onun mısralarını bozan,
Yazdığını zanneder,
Ama aslında mahveder,
Tıpkı yaramaz çocuklar gibi.

Mustafa Kılıç

İyi Geceler

Kapandı birer birer, açılan pencereler
Kalbim seni düşünür, dilim seni heceler
Gözüm uyku tutmasa, dilim konuşmasa da,
Hüzün dolu kalbimden sana iyi geceler.

Mustafa Kılıç

İyi ki Varsın Canım

Sen gecemde dolunay,
Sen gözlerimde nursun.
Bırak sevgin kalbimde,
Sonsuza kadar dursun.

Senle mutlu her ânım.
Sensiz kurur sol yanıım.
Şeni çok seviyorum.
İyi ki varsın canım.

Mustafa Kılıç

İyi ki Varsın Eren

Kocaman yüreğiyle düşmana göğüs geren,
Daha onbeş yaşında, vatan için can veren,
Cennet kokulu yiğit, melek yüzlü kahraman!
Seni çok seviyoruz, iyi ki varsın Eren.

O özgürce gezdiğin köyler, tepeler, dağlar,
Sensiz bomboş ve sessiz, şimdi ardından ağlar.
Seni kıskandı duyan, seni kıskandı gören,
Seni çok seviyoruz. iyi ki varsın Eren.

Hey Onbeşli Onbeşli, Maçka yolları taşlı,
Seni sevenler ağlar, şimdi gözleri yaşlı,
Şimdi geri mi? aldı, seni bizlere veren.
Seni çok seviyoruz, iyi ki varsın Eren.

Sen gideli dağlarda gezmiyor artık ceren,
Seni sordum yollara, ne duyan var ne gören.
Boynu bükük bekliyor, diktiğin yediveren.
Seni çok seviyoruz, iyi ki varsın Eren.

Mustafa Kılıç

Kader

Elinden geleni yap,
gerisi kader.
Elbet hüküm Allah'ın
bakalım ne der?

Mustafa Kılıç

Karşılıksız Aşk

Aşk karşılıklı ise, sevdiğin yârdır.
Karşılıksız aşk, bir hastalıktır.
Hiç kimse kimseyi zorla sevemez
Her gönülde yatan bir aslan vardır.

Mustafa Kılıç

Kedi Yavrusu

Minik bir yavru kedi
Sokağa bırakılmış,
Aç kalmış günler boyu,
Üşümüş donakalmış.

Patileri simsiyah,
Kar gibi beyaz başlı.
Tüyleri siyah - beyaz,
Doğuştan Beşiktaşlı.

Hem korkmuş hem üşümüş,
Titreyip miyavlıyor.
Sıkışmış bir köşeye
Bebek gibi ağlıyor.

Onun yanına varıp,
Gel pisi pisi dedim.
Geldi hemen yanıma,
Almak için eğildim.

Avuçlarıma aldım.
Mırlamaya başladı.
Nefesimle ısıttım.
Gözlerini kapadı.

Onu eve götürdüm
Süt verdim içsin diye,
Çok acıkmış yavrucak,
Bu en güzel hediye.

Bir kaç kaşık süt içti
Tekrar uykuya daldı
Belli ki çok yorulmuş
Öylece kalakaldı.

Kedime bir ev yaptım
Bahçemin köşesine
Kedim tekrar kavuştu
O eski neşesine.

Kedim şimdi büyüdü,
Hem de çok mutlu oldu.
Tıpkı kendisi gibi,
Bir de arkadaş buldu.

Mustafa Kılıç

Keser Döner

Kimseyi, küçük görme,
Alnına leke sürme,
Haksızlık yapıp yerme
Keser döner sap döner,
Gün gelir hesap döner.
Haksızların feneri,
Yatsıya kalmaz söner.
Kötülükten ne çıkar?
İyi olmaktır hüner.
Nasıl hükmedeceksin?
Allah insanı dener.
Hikayenin sonunda
Haklı haksızı yener.

Mazlum ahını alma,
Gönlünü derde salma,
Baş belâsı da olma.
Keser döner sap döner,
Gün gelir hesap döner.
Haksızların feneri,
Yatsıya kalmaz söner.
Kötülükten ne çıkar?
İyi olmaktır hüner.
Nasıl hükmedeceksin?
Allah insanı dener.
Hikayenin sonunda,
Haklı haksızı yener.

Mustafa Kılıç

Kış Gecesi

Gece soğuk, gece ayaz.
Her tarafta kar bembeyaz.
Ay üşümüş, yıldız titrer.
Gitmiyor kış, gelmiyor yaz.

Suyu donmuş akmaz pınar.
Kar örtünmüş koca çınar.
Rüzgar ılık çalar dalda,
Dinledikçe kalbim kanar.

Donmuş her yer; taş, ağaç, dam.
Dünden kalan kardan adam.
Saklar beni yüreğinde,
Camları buz tutmuş odam.

Mustafa Kılıç

Kış Güneşi

"Kış güneşi" gibisin ey dost! soğuk, sessiz ve uzak.
Ya gel! ısıt yüreğimi, gözlerime baharlar gelsin.
Ya da git! üşüsün yüreğim, buz kesilsin.

"Kış güneşi" gibisin ey dost! soğuk, sessiz ve uzak.
Ya gel, kalbime gir, gönlüm vuslatınla sevensin.
Ya da git! dunsun yüreğim taş kesilsin.

Mustafa Kılıç

Kime Ne

Kaybetmişim bulmuşum,
Sararmışım solmuşum,
Saçlarımı yolmuşum.
Kime ne?

Dikenmişim gülmüşüm,
Yaşamışım ölmüşüm,
Ağlamışım gülmüşüm
Kime ne?

Yürümüşüm durmuşum
Boş hayaller kurmuşum
Belki de yorulmuşum
Kime ne?

Mustafa Kılıç

Korona

Çin'den çıktı korona.
Hızla Dünya'yı sardı.
Milyonlarca insanın,
Hayatları karardı.

Sağlık her şeyin başı.
Hastalığın yok yaşı.
Aşı olan kazanır,
Mikroplarla savaşı.

Aşı bizi salgından,
Bir kalkan gibi korur.
Maske, mesafe, hijyen,
Mikroba engel olur.

Henüz hasta olmadan,
Virüs bizi bulmadan,
Aşımızı olalım.
Hep sağlıklı kalalım.

Küçük büyük hepimiz,
Kurallara uyalım.
Şu güzel dünyamızda,
Sağlıklı yaşayalım.

Bizler aşı oldukça,
Kurallara uydukça,
Korona yok olacak,
Dünya huzur bulacak.

Mustafa Kılıç

Kömür Dediğin

Titlersin soğuklar, kapı çalınca
Beş paran kalmıyor, kömür alınca
Çıralar tutuşup, soba yanınca
Şavrulup gidiyor, kömür dediğin.

Bir maaştan fazla, kömürün tonu
Emekli ister de, alamaz onu,
Nereye varacak bu işin sonu?
Zamlanıp gidiyor kömür dediğin.

Mustafa Kılıç

Kömür Karası

Öyle garip garip bakma yüzüme,
Yüz karası değil bu, kömür karası.
Kör kuyulardayım Yusuf misâli
Derdim helâlinden ekmek parası

Ne Güneş var, ne Ay, ne de yıldızlar,
Yüzümü kaplamış şimsiyah tozlar.
Nefesim tıkanır, ciğerim sızlar.
Her an yaklaşıyor ölüm sırası.

Mustafa Kılıç

Kurşun Gibi

Kar gibi ellerin, beyaz ve soğuk,
Bakışlarında üşür yüreğim,
Sözlerin yaralar beni.
Kurşun gibi.

Ne hicranın üzer beni,
Ne vuslatın sevindirir.
Ne gülüşün teselli eder
Ne kalışın dindirir gözyaşımı
Ne de gidişin acıtır yüreğimi
Sadece sözlerin yaralar beni
Kurşun gibi

Mustafa Kılıç

Maraş Depremi

Maraş'tan bir haber geldi
Dediler: "deprem oldu"
Sanki şehir binlerce,
bomba ile vuruldu.
Uykunun en derin,
Gecenin en koyu anında,
Maraş yerle bir oldu.

Yer kükredi hoyratça;
Azgın canavar gibi,
kudurdukça kudurdu.
Ölüm kustu bir anda,
nice hayat son buldu.
Saniyeler içinde,
Maraş yerle bir oldu.

sanki zıplayıp durdu.

Korkunç bir gürültüyle
her şey birden savruldu.
Evler, köprüler, yollar,
yıkıldı, enkaz oldu.
Sis kapladı her yeri,
göz gözü görmez oldu.
Çığlıklar arasında,
Maraş yerle bir oldu.

Şu asrın felâketi,
andırır kıyameti.
Kimi tekbir getirir,
kimi de şehâdeti.
Kimisi imdat! diye,
çığlık atar derinden.
Kimi sıkışıp kalmış,
kurtulamaz yerinden.

AFAD, Kızılay, UMKE,
koştı, el ele verdi.
Bir canı sağ kurtarmak,
hepsinin ortak derdi.
Asker, polis, vatandaş,
tüm Türkiye tek yürek,
Böyle kara günlerde,
tek yürek olmak gerek,

Geçmiş olsun Maraş'ım,
söyle, nazar mı? Oldun.
Seni çok sevenlere,
şimdi mezar mı? Oldun.
Yalnız değilsin asla,
umutsuz olma sakın.
Bütün dünya seninle,
güzel günlerin yakın.
Ayağa kalk ey! Maraş

yaralısın bilirim.
Elini uzat yeter,
hemen koşar gelirim.

Mustafa Kılıç

Mevlâna

Şayet bu gün yaşasaydı Mevlâna,
Kimi baş, kimi taş koyar yoluna,
Kimi "saf" der parasını çalardı,
Kimi alay eder, gülerdi ona.

Kimi der ki ona "çok büyük veli"
Kimi der "ne dönüp duruyor deli"
Kimi öperdi o mübarek eli,
Kimi akın akın koşardı ona.

Kimi dergâhında huzur bulurdu,
Kimi yüzbin çeşit kusur bulurdu,
Kimi korkak iken cesur olurdu,
Kimi ney üflerdi, çalardı ona.

Kimi der "partiye yapalım üye"
Kimi der "gel muhtar yapalım köye"
Kimi der "hizmetkâr yapalım beye"
Kimi de canını verirdi ona.

O herkesi sever kucak açardı.
Gözleri kalplere sevgi saçardı.
Kimi ondan köşe bucak kaçardı.
Kimi de kuş olur uçardı ona.

Mustafa Kılıç

Millî Birlik Beraberlik Bütünlük

Vatan bir, bayrak bir, kıble, ezan bir
O halde bizleri ayıran nedir?
Fitneye, fesada bir tek panzehir,
Millî birlik, beraberlik bütünlük,

Ünümüz, gücümüz yüceltsin kat kat,
Düşmandâ korkudan kalmasın tâkat,
Nâmerdin alınına en büyük tokat,
Millî birlik, beraberlik, bütünlük.

Bizi bölmek için dediler sağ, sol,
Kopar mı? vücuttan el ayak ve kol,
Bizi yüceltecek bir tek çıkar yol,
Millî Birlik, beraberlik, bütünlük.

Âtiye uzansın soy ağacımız,
Yüce peygamber olsun duacımız,
Bu günlerde en çok ihtiyacımız,
Millî birlik beraberlik bütünlük

Mustafa Kılıç

Öğretmenime

Sevgiyi, saygıyı öğrettin bize
Cehaleti yendin getirdin bize
Işığınla döndü gecem gündüze
Güneş ol üstümden gitme ne olur

Gülünce yüzüne geliyor bahar
Bakınca içimde yıldızlar doğar
Küçük ellerim eline sığar
Elimi elinden atma ne olur

Olsak tembel, haylaz; hatta, haşarı
Yüreğinde hapset, salma dışarı
Sen güzel bir çiçek, bizler de arı
Bizlere küsüp de solma ne olur?

Mustafa Kılıç

Öyle Olsun

Doğum gününde,
sana gül gönderdim bir demet.
Demişsin ki, istemem solsun.
Peki öyle olsun.

Kapım açık uyudum her gece
Belki gelirsin diye.
Öğrendim ki gelmiyormuşsun.
Peki öyle olsun.

Adımı sormuşlar sana
Bilmiyor muşsun.
Selâmlar yolladım,
almıyor muşsun.
Anladım ki beni
sevmiyormuşsun.
Peki öyle olsun.

Mustafa Kılıç

Padiflah ve K6yly

Padiflah birgyn saraydan
K6yleri gezmeye çıkar.
Bahçesine fidan diken,
Yaşlı bir k6ylye rastlar.

Sultan k6ylyy y çok sever.
Biraz şakalaşalım der.
Varıp k6ylynyn yanına,
Selam verip s6ze girer.

Dikmiş olduğun fidanlar,
Ne zaman yemiş verecek?
Onlar yemiş verdiğinde,
Senin g6zyn g6rmeyecek.

K6yly bu s6ze yzylr.
G6zunden yaşlar s6zylr.
Sonra d6nerek Sultana
Dili de birden 6zylr.

Babamızın dedemizin,
Diktiği bu yemişleri,
Yiyip, g6ryp, 6rnek alıp,
Yapıyoruz bu işleri.

Bizden sonraki nesiller,
Bu meyveleri yesinler.
Babamızdan, dedemizden,
Bizlere kaldı desinler.

Sultan bu s6zy beğenir.
Duygulanır, g6nl6 erir.
Sonra k6ylye d6nerek,
Tam bir kese altın verir.

K6yly şaşkınca altına,
Bakar ve d6ner sultana.
Birden gelirler g6z g6ze,
6nce k6yly başlar s6ze.

Bak sultanım bu fidanlar,
Hemen şimdi meyve verdi.
Aylar yıllar beklemeden,
G6nl6m muradına erdi.

Bu g6nyn d6şynenler,
Yesin, içsin, uyku çeksin.
Yarınını d6şynenler,
Fidan diksin, tohum eksin.

Mustafa Kılıç

Rüya

Hava soğuk üşüyorum.
Gecenin zifiri karanlığında,
Çoban yıldızı gibi yapayalnız ve ürkek,
Ta... derinden titreyerek,
Düşünüyorum.

Rüzgar hüzünlü bir melodi çalarken kuru dallarda
Bir film şeridi gibi,
Küçüklüğüm geçiyor gözlerimin önünden.
Çamurdan araba, çalidan bebek yaptığım,
Bayramlarda el öpüp şeker topladığım,
Bazen aç, bazen tok ama,
Kendimi tüy kadar hafif, kuş kadar özgür hissettiğim o günleri;
Dahası,
İlk okulumu, ilk arabamı, ilk aşkıma hatırlıyorum.

Hatırlamadı diye gücenmesin öğrencilerim.
Hatırlamaya ne gerek,
Ben onları hiç unutmadım ki.
İşte hepsi burada, hepsi karşımda.
Bu defa ellerinde kardelen çiçekleri,
Tıpkı kendileri gibi.
Son defa el sallıyorlar.
Hepsi suskun, hepsi üzgün.
Göz yaşlarıyla ıslanan dudaklarından son bir fısıltı:
"Güle güle öğretmenim", "Güle güle öğretmenim"

Ah! Ah!
Her şey ne çabuk geldi geçti.
Bir gün mü? Bir saat mi? bilemiyorum.
Kim bilir?
Belki de son dakikalarını yaşadığım bir rüya
Birazdan bitecek.
Gökteki son yıldız da kayacak.
İşte o zaman,
Akşamı olmayan bir sabah başlayacak.

Mustafa Kılıç

Rüzgarın Şarkısı

Mevsim kış, vakit gece, her tarafta kar.
Üşümüş dolunay, titrer yıldızlar,
Dağlar ihram giymiş, dondurur ayaz.
Rüzgâr esiyor buz gibi, inliyor
dağlar

Bir kuş konmuş pencereme, içeri bakar
Ya üşümüş ya da bir diyeceği var.
Gece uzun, gece ayaz, kapanmış yollar,
Odam ıssız, odam sessiz, buz gibi duvar

Mustafa Kılıç

Sen de Haklısın

Sen canımsın, sen kanımsın,
Yüreğimde saklısın.
Sen güzelsin, sen özelsin,
Sen çok farklısın.

Diyorsun ki değme bana,
Sonra yanarsın.
İmkânsızsın, yasaklısın,
Sen de haklısın.

Sen çiçeksin, sen baharsın,
Sen dağımdeki karsın.
Sen gönlümün güneşisin,
İyi ki varsın.

Diyorsun ki değme bana,
Sonra yanarsın.
İmkânsızsın, yasaklısın,
Sen de haklısın.

Mustafa Kılıç

Sen Yoksun

Yine bahar geldi, çiçekler açtı.
Dağlar yeşillendi, ama sen yoksun.
Bülbül kanatlandı, yuvadan uçtu.
Bebekler dillendi, ama sen yoksun.

Eridi kalmadı dağların karı.
Dolu akar köyün susuz pınarı.
Yemyeşil çayırlar beyaz ve sarı,
çiçekle bezendi, ama sen yoksun.

İrmaklar dereler çağladı coştı.
Taylar çimenlerde oynadı koştı.
Giden döndü, ayrılanlar kavuştu.
Gelen seni sordu, ama sen yoksun.

Her baharda yollarını bekledim.
Aylara ay, yıllara yıl ekledim.
Hasret acısını cana yükledim.
Belki gelir dedim, ama sen yoksun.

Tohumlar çimlendi, toprağı vardı.
Her tarafı çiçek kokusu sardı.
Seni çok özleyen birisi vardı.
O şimdi burada, ama sen yoksun.

.

Mustafa Kılıç

Sırrını Söyleme

Sen sen ol, sırrını deme dostuna,
Tilkiler bürünmüş, kuzu postuna,
Bilemezsin gül verirken kasdı ne?
Zehirli dikenî öldürür seni.

Bir sır versen, gördüğüne anlatır.
Sözleri ağırdır, dinlemez hatır.
Düğünde, bayramda, toyda ağlatır,
Namazda gıdıklar güldürür seni.

Mustafa Kılıç

Son Yolculuk

Ölüm kaderinde gizli,
Kula vakti bilinmezmiş.
Alna yazılan yazılar,
İstesen de silinmemiş.

Açılmaz penceren, perden,
İşmin silinir defterden,
Ölüpte gidilen yerden,
Daha geri gelinmezmiş.

Duvardan indirilir resmin
Unutulur gider ismin.
Tabuta konunca cismin,
Ağlanır da gülünmezmiş.

Mustafa Kılıç

Sonbahar

Yine ayrılık vakti,
Yine mevsim sonbahar.
Ne gül kalmış ne gülşen,
Virâne olmuş bağlar

Dallarda nağme çalar
Esen serin rüzgârlar
Bir meçhule yol alır,
O savrulan yapraklar.

Ses verin de söyleyin,
Dağlar, tepeler, taşlar;
şimdi nereye gitti?
Baharda öten kuşlar.

Nedendir bilmem ama,
İçimde bir hüzün var.
Ömrümü hatırlatır,
O sararan yapraklar

Mustafa Kılıç

Suçum Ne

Ben derdimi anlatırım saz ile.
Teller inlemezse benim suçum ne?
Davula tokmağı vurdum hız ile.
Davul gümlemezse benim suçum ne?

Ben Cananı gördüm bahar yaz ile.
Canan lütfeylemez binbir naz ile.
Haykırdım, dil döktüm bin avaz ile.
Canan dinlemezse benim suçum ne?

Anne baba gülsün oğul kız ile.
Yanyana dolaşsın ördek kaz ile.
Mustafa sözünü söyler haz ile.
Kimse tınlamazsa benim suçum ne?

Mustafa Kılıç

Şaşırdım Kaldım

Karaya ak demek doğru mu? yani.
Doğrular kaybolmuş nerede? Hani?
Yüz masum öldürmüş azılı cânı,
Suçsuzum diyormuş. Şaşırdım kaldım.

Üçkağıçılıkta almış yürümüş.
Gözlerini çıkar hırsı bürümüş.
İnsafı yitirmiş, vicdan çürümüş.
Kalbim pak diyormuş. Şaşırdım kaldım.

Adam çalmış çarpmış, kul hakkı yemiş.
Üstelik bu benim hakkımdır demiş.
Ödünç para almış, geri vermemiş.
Borcum yok diyormuş, Şaşırdım kaldım.

Yaşı farketmiyor kırk elli yetmiş.
Şeytanı kendine baş tacı etmiş.
Yoksula beş kuruş yardım etmemiş.
Cömertim diyormuş, Şaşırdım kaldım.

Mustafa Kılıç

Tutsak Duygular

Hayat bazen ağır gelir insana.
Boğazında düğümleir kelimeler.
Söylemek istersin,
Ama söyleyemezsin bir türlü,
Dilin tutulur, sesin kısılır, susarsın.
Yutkunursun sadece,
Hapsedersin duygularını yüreğine.
Hıçkırıklar arasında,
Fırar eder göz yaşların.
Süzülür gider yanaklarından,
Hem de kaçarcasına,
Engellemek istersin,
Ama nafiie.

Hayat bazen ağır gelir insana.
Yarım kalmış hikayeler,
kavurur yüreğini.
Kırık dökük hayaller yığılır omuzlarına,
Taşımak istersin adım adım
Ama nafiie.

Hayat bazen ağır gelir insana.
Kararan umutların,
Karabasan gibi çöker göğsüne.
Kurtulmak istersin,
Ama kurtulamazsın.
Karanlıklar boğar seni.
Nefes almak istersin bir yudum,
Ama nafiie.

Hayat bazen ağır gelir insana.
Kabus gibidir anılar,
Kor gibi yakar içini.
Nasılsın? Dediklerinde,
"İyiyim" dersin acı bir tebessümle.
Gülmek istersin sahte de olsa,
Ama nafiie.

Elbette istersen,
Sözlerin en dikenlisi İle onu
kırar dökersin.
Hatta, onun ciğerini sökersin.
Dahası, üzerine kâbus gibi çökersin
Peki ya sonra,
Pişman olur, vicdan azabı çekersin.
Belki de göz yaşı dökersin.
Unutma!
Sen vicdanlı birisin.
mürşidlerin pîrisin.
Kırmak sana yakışmaz
Sen bir gönül erisin
"Keşke!"dersin içinden

ezilir bzlrn.
Kırsan da kırılсан da,
Sonunda zlrsn.
Ama nafile.

Mustafa Kılıç

TürbÜlanstayım

TürbÜlanstayım tepetaklak,
Amuda kalkmış hayallerim.
Kırık dökük hikâyelerle dolu hayatım.
Tuz buz olmuş kalbim,
Cam gibi.

Mustafa Kılıç

Ustam

Meyve sonbaharda çiçek açıyor.
Kediler fareden korkmuş kaçıyor.
Karga bülbül ile dalga geçiyor.
Arılar artık bal, yapmıyor ustam.

Ortalık toz duman, fena karıştı.
Köpekle çakallar çoktan barıştı.
Tavşan ile kaplumbağa yarıştı.
Kaplumbağa önde gidiyor ustam.

Tilkiler aç kalıp şehire indi.
Ayılar yol kesip taksiye bindi.
Tavukla pazarlık yapıyor hindi.
Yılbaşı yaklaştı, az kaldı ustam.

Eskiden âlimler ilim yazardı.
Herkes birbirini, sever sayardı.
Bir kural konulur, herkes uyardı,
Şimdi kurallara, uyan yok ustam.

İtibarın vardır, çok ise paran,
Çevrende herkesle iyidir aran,
Gördüğü her yerde hal hatır soran,
Paran yokken selâm, vermiyor ustam.

Sakin şu da olmaz deme hayatta.
Dilenciler âlem yapmış lüks yatta.
Komşu can çekişir hemen üst katta.
Alt katta davullar çalıyor ustam.

Nereye varacak bu işin sonu.
Haya firar etmiş, gören yok onu.
Adam çırılçıplak, indirmiş donu.
"Bana bak" diyormuş. Şaşırdım ustam.

Mustafa Kılıç

Vay Be!

Cesur kedi ile minik bir fare,
Ormanın içinde geldi göz göze.
Mesafe çok yakın, durum kritik,
Biraz bakiştılar, ne hacet söze.

Kedi yavaş yavaş fareye doğru,
Birkaç adım attı, sonra da durdu.
Minik fare ayrılmadı yerinden,
"Şimdi" dedi, nefes aldı derinden.

Fare kovaladı cesur kediyi
Kedi korktu, kaçtı, çatladı öldü.
Olayı seyretti iri bir tilki,
Kediye yuh! dedi, sonra da güldü.

Fare de bu işe şaşırıp kaldı.
Sonra da tilkinin peşine daldı.
Tilki önce küçümsedi fareyi,
Sonra da kaçmakta buldu çareyi

İkisi de kaldı nefes nefese,
Koca tilki rezil oldu herkese,
Tilki hiç ummazdı fareden bunu.
Kötüye gidiyor bu işin sonu.

Tilki bir kargadan yardım istedi.
"Karga kardeş bana yardım et" dedi
Karga kondu bir ağacın dalına,
Bir sağına baktı, bir de soluna.

Karga yol gösterdi tilkiye daldan.
Tilki uzaklaştı patika yoldan
Önlerine çıktı derin bir kuyu,
Hiç farketmediler içinde suyu.

İkisi de suya düştü ve öldü.
Bunu gören karga dans etti güldü.
Karga gitti hemen kuyu başına,
Dikti gözlerini tilki leşine.

Bu masaldan insan bir ders almalı.
Kendine doğru kılavuz bulmalı
Kargadan kılavuz olursa eğer,
Sonu pek felaket olurmuş meğer.

Mustafa Kılıç

Yalancı Bahar

Çiçek açma kardelen, açarsan aldanırsın.
Kanma sahte bahara, sen baharı tanırsın.
Hava ısındı diye, ilkbahar geldi sanma.
Ardından gelir ayaz, sonra üşür donarsın.

Mustafa Kılıç

Yaralı Serçe

Yaralı bir serçe yuvadan düşmüş,
Yolun kenarında titreyip durur.
Kanadı kırılmış hem de üşümüş.
Yolun kenarında titreyip durur.

Kim bilir ne kadar zaman burada?
Toz toprak birikmiş kanlı yarada.
Gözlerini açıp ara sırada,
Yolun kenarında titreyip durur.

Kim kanadın kırdı? Kim canın yaktı?
Onu hem aç hem de susuz bıraktı.
Ne kadar kanı var? Ne kadar aktı?
Yolun kenarında titreyip durur.

Mustafa Kılıç

Yaşlılık

Hedeflerin varsa hayata dair,
Yaşama sevinci varsa yüreğinde,
Kimseye muhtaç değilsen ihtiyaçlarında,
Sen yaşlı değilsin.
Sadece,
sana yaşlı diyenlerin beyninde sorun var.

Mustafa Kılıç

Yolcu Yolunda Gerek

Sakin yoruldum deme, işini yap severek.
Düşün, çalış, yap, üret, paslanmasın bu yürek.
Durmak sana haramdır, kanat aç sonsuzluğa.
Zaman kısa, yol uzun, yolcu yolunda gerek.

Özünde yatan aslan şâha kalksın kükresin.
Dağlar, taşlar, tepeler bu ses ile titresin.
Sana dur! diyenlere, de ki dönüp gülerek,
Zaman kısa, yol uzun, yolcu yolunda gerek.

Yolların aydınlansın çağdaş bilimle fenle.
Doğacak torunların gurur duysunlar senle.
Sana engel olmasın taş, diken ve engerek.
Zaman kısa, yol uzun, yolcu yolunda gerek.

Mustafa Kılıç

Ziller Çalacak

Yine eylül gelecek
Ziller çalacak yüreğimde
Serin rüzgarlar esecek şırıl şırıl,
Sararmış yapraklar savrulacak yerden yere,
Tıpkı duygularım gibi.
Adı konulmayan bir telaş;
Sanki geç kalmışım,
Hatta, herkes gitmiş ben kalmışım gibi.

Yine eylül gelecek
Ziller çalacak yüreğimde.
Sabah öğrenciler geçecek pencereimin önünden.
Saçları taranmış, yüzleri pırıl pırıl.
Heyecanlı kalplerine tempo tutacak minik ayakları.
Gözleri parlayacak yıldızlar gibi ışıltılı.

Yine eylül gelecek
Ziller çalacak yüreğimde
Çocuklar oynayacak parklarda
cıvıltılı cıvıltılı.
Renk renk uçurtmalar süsleyecek gökyüzünü.
Yağ satarım, bal satarım sesleri yankılanacak kulaklarımda.

Yine eylül gelecek
Ziller çalacak yüreğimde
Ben emekli öğretmen
Biliyorum,
Ne ben sınıfa gideceğim
Ne de öğrenciler gelecek bana.
Merhaba öğretmenim! demeyecekler örneğin.
O zaman içimde özlem kokan bir türkü yankılanacak;
"Mektebin bacaları, ders verir hocaları"
"Kim halimi sorarsa, odur birincileri"

Mustafa Kılıç